

בתמונות המלוות את המאמר: שמואל זיידל

רפלקסולוגיה קואורדינטיבית הקשרים שבין המחשבה, ההדמיה והתנועה בטיפול

מאת: שמואל זיידל, מנהל "המכון לאקולוגיה אנושית", ראש ענף רפלקסולוגיה ב"כללית רפואה משלימה", ומקים איגוד הרפלקסולוגים הישראלי

הכתבה נכתבה במיוחד למערכת אס"ף. כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לשכפל או לפרסם את המאמר בכל מקום שהוא, ללא רשות מפורשת בכתב מעמותת אס"ף. לפרטים נוספים על המאמרים שפורסמו בעיתוני 'חדשות אס"ף', היכנסו לתפריט המתאים באתר

המאמר שלהלן עוסק במהות הרפלקסולוגיה הקואורדינטיבית. המאמר זה נכתב ברוח השערות למציאות הקיימת:

"בראשית ברא אלוהים את השמיים ואת הארץ", ולבסוף, ברא את האדם כשראשו בשמיים וכפות רגליו בארץ. "מותר האדם" על פני האדמה הוא, בזקיפות קומתו על שתי כפות רגליו. לפיכך, "מותר האדם" הוא, בכך שאברי גופו משתקפים, באופן מיוחד, בשני קצותיו:

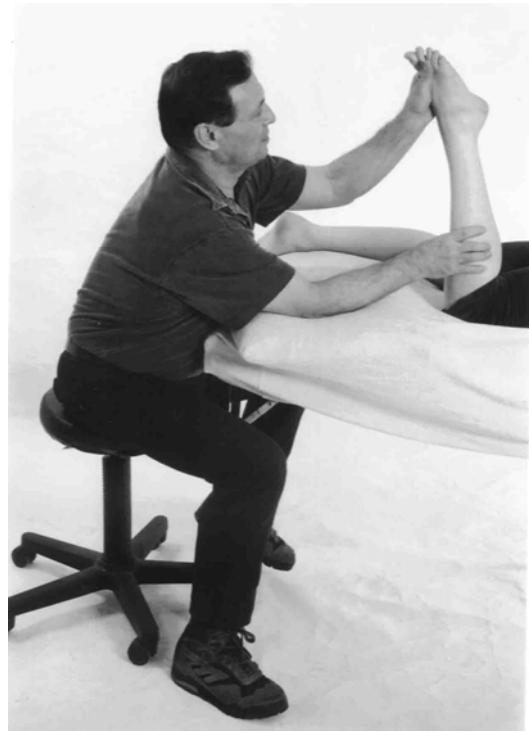
- האחד - במוח האדם הקשור אנרגטית ל"ממד השמיים" ולמושגי ה"שם".
- השני ב"קורטקס" של כפות הרגליים, הקשור אנרגטית ל"ממד הארץ" ולמושגי ה"כאן".

בפועל מצויים כל אברי הגוף משתקפים אנרגטית בין שמיים לארץ, בין "כאן" ל"שם". בין שני קטבים אלה זורמות אנרגיות החיים של האדם. כפות הרגליים משקפות את חיבורו, או ניתוקו, של האדם מהאדמה, "מכאן". על ידי שחזור הקשרים ל"כאן", מתחדשת הזרימה ל"שם". ההשלמה עם המציאות הקוטבית היא קיומית ורוחנית כאחד. ההשלמה עם מציאות זאת פותחת ומפתחת את משמעות "מותר האדם".

"מימד השמיים"

מימד זה מאופיין בחשיבה, בהדמיה בתיקשור ולמושגי ה"שם".

מוח האדם הוא פלאי, מוח האדם הוא סוד. כולם סקרניים לדעת מה יש במוחו של אדם. למרות המילים הנאמרות, למרות הידיים הכותבות, למרות שפת

הפנים המביעות, אין באפשרותנו לדעת באמת מה שוכן במוחו של אדם. לעתים אין בעל המוח יודע בברור דברים הגלומים במוחו ונסתרים מבינתו.

לכולנו ברור שהמוח משדר ומביע בקווי חשיבה סימולטניים בו-זמניים. המוח פועל בו-זמנית בצורה אסוציאטיבית, אינטואיטיבית, הדמייתית, יצירתית, רגשית ושכלתנית. צורות חשיבה אלה כל כך מהירות, שלעיתים הן מתערבבות ומתמזגות זו בזו, לעתים הן חולפות כבזק. את חלקן לא מספיקים לתפוס, חלקן מתערבבות בקו המחשבה העיקרי, ואת חלקן מבטלים בו ברגע שהן עולות.

אחת מגדולותיו של מוח האדם היא לחבר חיבורים ולהקיש דבר מתוך דבר. למעשה, התפתחות התרבות האנושית מאופיינת ביכולות אלה. האומנות ליצר דבר מה חדש, עומדת בבסיס הקידמה, למרות שאין חדש תחת השמש. להלן דוגמאות למקצועות העוסקים בחיבורים ובצירופים:

פיזיקה, כימיה, מתמטיקה, שפת הדיבור, מוזיקה, ריקוד, ציור, פיסול, ארכיטקטורה ועוד. למעשה, הקו המאפיין מקצועות אלה הוא צורות חשיבה קואורדינטיביות.

באשר לאבחון בכפות הרגליים, הרי שהוא אינטואיטיבי לחלוטין. לכן, מן הראוי הוא שתחום זה ילומד, כך שיגביר את השערותיו של המטפל, ובו בזמן יגביר את מודעות המטופל לפוטנציאל הגלום בו. זאת יעשה המטפל אך ורק באמצעות שאלות השולחות את המטופל לביתו, להרהר את הרהוריו כדי להעלות את רמת מודעותו.

בשום פנים אין להגיד דברים נחרצים, שעולים כאילו מהאבחון. לתלמידים ישנה גישה של בליעת אוכל שלעס אותו המורה שלהם. בצורה זו לא מתפתחת יכולת הפרשנות האישית.

"מימד הארץ"

מימד זה מאופיין בהבנת וקבלת מציאות, הקשר לבסיס ולמושגי ה"כאן". רפלקסולוגיה עוסקת במימד החיבור והניתוק של האדם מהאדמה. רפלקסולוגיה היא תופעה פלאית. פלא גדול הוא איך זה שהגוף משתקף בכפות הרגליים. פלא גדול הוא איך זה שניתן להגיע אל הגוף דרכן. מקצוע הרפלקסולוגיה, אם כן, הוא בדיוק לעשות דבר מה שאיננו מבינים. בהוראת מקצוע הרפלקסולוגיה, המורה מלמד, דידיקטית ומתודית, דבר שנשגב מבינתו.

כאשר אנו עוסקים במקצוע שאיננו מובן, יש לסגל דרכי נועם ולשמור על רמת הצניעות. צריך להבין חד משמעית, כי לא אנחנו, המטפלים, פלאיים ומפליאים, אלא הגוף הוא פלא. לכן, יש לפתח ולתת כבוד לפרשנות האישית של כל תלמיד בדרך הכשרתו, כי הוא זה שלוקח אחריות, בסופו של דבר, על מטופליו, וזה החיבור האמיתי שלו אליהם.

בפועל, גוף המטופל הוא זה שמרפא עצמו, משחזר ומחזיר את הקשרים שחל בהם קצר וניתוק שבינו לבין "מימד הארץ".

הטיפול הרפלקסולוגי

הידיים המטפלות מגשרות בין החשיבה של המטפל, לבין כפות רגלי המטופל. בין "מימד השמיים" של המטפל, לבין "מימד הארץ" של המטופל. מאחר וחשיבה היא פעולה קואורדינטיבית, נדרשת גם קואורדינציה תנועתית בטיפול, על מנת להוציא חשיבה כזו אל הפועל. ברפלקסולוגיה קואורדינטיבית, ניתן להעצים את כוונות המטפל בצורות שונות, ולהשפיע על פוטנציאל הריפוי והאיזון של המטופל בצורות שונות.

למעשה, החשיבה הקואורדינטיבית מפתחת את היכולת הקואורדינטיבית התנועתית, והיכולת הקואורדינטיבית התנועתית מפתחת את היכולת הקואורדינטיבית החשיבתית. גישה זו מאפשרת למטפל לפרוץ ולצאת מתוך מעגל הרגלי התנועה בו הוא כבול. בפועל, אנו עוסקים בקשת גומלין קואורדינטיבית.

החשיבה על הצירוף והיכולת לבצע את הצירוף, מתאחדים בתהליך הטיפול. לדברים שעושים בפועל יש השפעה מכרעת על התפתחות "התת-מידע" של המטפל. ממקור זה הוא מניע עצמו קדימה, במחשבותיו ובמעשיו. יש רק לעשות ולעשות. כי כשעושים דברים, מתחוללים דברים.

יש, אם כן, לשחרר השערות ולשחרר מחשבה אינטואיטיבית. על סמך אלה אנו פועלים, ולא על סמך ידע מדעי. הוליסטיקה משמעותה, בין היתר, להתחשב ולהבין את הפן של התבוננות הרפואה הקונבנציונלית. למעשה, אנו רותמים את הידע המדעי לטובת השיפוט האינטואיטיבי.

המטפל הוא זה שחייב לצאת מתוך מעגל הרגליו, מתוך המוכר והידוע שלו עצמו, על מנת להיות בעל יכולת לתת תשובה טיפולית. לכל אדם באשר הוא, לכל בעיה ולכל מחלה, הרפלקסולוגיה מתחברת רק אל מימד הבריאות של

האדם, כל עוד הוא חי. המטפל חייב להיות אדם חושב, המוציא לפועל בחריצות את תוצרי מחשבותיו.

שקיעה בדפוסים מחשבה ובדפוסים עשייה, היא למעשה כעין ניתוק מהמציאות, ניתוק ממימד הקשר עם האדמה, "מימד הארץ" ומושגי ה"כאן". לפיכך, ניתן להבין שאחת מבעיותיו, מחלותיו וכאביו של האדם הם הביטוי למימד ניתוקו מהארץ. ניתוק מהמושגים של "מכאן", "מפה", "מעכשיו", מאורח החיים, מהתנהגות גופנית נכונה, מהתנהגות תזונתית נכונה, מהתנהגות מחשבתית ומהתנהגות רוחנית.

טכניקות הטיפול ברפלקסולוגיה הקואורדינטיבית נובעות מהבנת תנועת הגוף ומהלכיו האנטומיים והפיזיולוגיים. לכן, ניתן בעזרתן לתכנן טיפול על פי השערותיו של המטפל.